

Mand, kan Hidfigheden bedre undskyldes. Men jeg vilde gjerne spørge den ærede Drdsfører for Forespørgerne, om han ikke vil indrømme mig, at selve Factum, hvorom der tales, kan for en ganske rolig Betragtning føres tilbage til det Resultat, at Vedkommende er bleven hidfig og har forlangt at see Ministeriets Skrivelse, og saa er den under denne Hidfighed bleven revet istykker lige for Dørene af alle Børnene, om det ikke dernæst er saa, at Præsten efter det Væserede tog Sagen med megen liden Bestemthed, reiste ikke Klage, men viste sig maaffee i en for paafaldende Grad svag, medens det egentlig var Skolecommissjonen, som var med, der holdt Misforholdet vedlige og optog Klagen, da den fandt Anledning dertil. Man maa jo huske paa, at Skolen forterer nu ikke alene under Præsten, men ogsaa under Skolecommissjonen, og jeg skulde tage mærkelig feil, om ikke hele Skolecommissjonen var tilstede, da Scenen fandt Sted i Børnernes Nærværelse, og at Børnene vare nærværende; da Tilretteviisningen blev givet; det var dog Noget, som ikke blot vilde skee i en offentlig Skole, men fandelig ogsaa i de meget røste private Skoler. Man kan ikke staa sig ved, at Skolelæreren, naar ingen Anden end Børnene ere tilstede, gjør saadanne Ting, som Børnene tage Forargelse af, og saa kun skal faae den tilbeelte Bekreidelse derfor blot ved anden Leilighed, naar Børnene ikke høre derpaa. Men jeg skal komme tilbage til, at Vedkommende, som jeg paastaar, er en temmelig ung Mand, og at det derfor er mere forklarligt, at han kan være bleven hidfig, og da han, saavidt jeg har opfattet, i det Hele er en flink Mand, kan jeg slutte mig til det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Cornelius Petersen) og henstille, at der maa blive vist ham Belvilke, at han ikke maa blive behandlet efter den formelle Strengthed, men at der maa blive taget Hensyn til de særlige Forhold, hvorved han er kommen til at forløbe sig.

Masmussen: Jeg kunde gjerne lade være at tage Ordet i denne Sag, da det, jeg har at sige, er saa godt fremført saavel af den ærede Drdsfører for Forespørgerne (Krabbe) som af det ærede Medlem for Veile Amts

2den Valgkreds (Berg); men da jeg har meget localt Kendskab navnlig til den første Deel af denne Sag, skal jeg tillade mig i al Korthed at udtale min Mening. Det, som blev udtalt af den ærede Drdsfører for Forespørgerne, er passeret i det Sogn, som jeg er fra, nemlig Faareveile, og hvad der har foranlediget mig til at være med til at stille Forespørgslen, er navnlig det Andragende, som jeg havde den Ære at indbringe i Rigsdagen i Begyndelsen af Samlingen fra 32 Beboere i Faareveile Skoledistrict, hvori de bade om Rigsdagens Medvirkning til, at deres Skolelærer ikke skulde blive dem fratagen eller byttet bort paa en saadan Maade, som der var Tale om. Dette Skolelærerbytte er jo ikke skeet endnu; den endelige Resolution er ikke falden i Sagen, og jeg haaber heller ikke, at den ærede Minister, naar han faaer overtænkt Sagen, efter at være kommen nøiere ind i den, vil resolvere anderledes, end at den nævnte Skolelærer faaer Lov til at blive i sit Kald, som han har med lovlig Ret, og som der efter min Mening ikke kan være Grund til at affætte ham fra. Sagen er jo, som det blev udtalt af den ærede Drdsfører, foranlediget ved, at der Nytaarsdag 1869 indtraf den forunderlige Omstændighed, at Sognepræsten i Faareveile Sogn maatte forrette hele Gudstjenesten i Dragsholms Capel uden Assistance af Kirkesangeren. Den lønede Kirkesanger havde han givet Lov til at gjøre en Rejse i Suleferien, og han paaberaabte sig, at en tredje Lærer i Sognet — ikke den i Faareveile — havde lovet at synge for ham den Dag i Kirken, men den vedkommende Lærer nægter paa det Bestemteste dette, idet han siger, at han med Ed vil bekræfte, at han ikke har lovet at synge for ham i Kirken den nævnte Dag, og saavidt mig bekjendt er der Ingen, der har henvendt sig til Læreren i Faareveile Skole om, at han skulde synge ved den omtalte Leilighed. Sagen blev, hvad jeg finder ganske naturligt, af Sognepræsten anmeldt for høiere Vedkommende til nærmere Undersøgelse, og de paagældende Skolelærere maatte afgive Erklæring angaaende deres Udeblivelse fra Kirken. Smidletid blev Sagen indberettet gennem Biskoppen, og jeg veed ikke saa nøie, hvorledes det gik med den